

JAK SE JMENOVAL? (NOVÝ ZÁKON)

- 1 Jak se jmenoval muž, u kterého v Joppe bydlel apoštol Pavel?
- 2 Jak se jmenoval učedník, jehož tchýni Ježíš uzdravil?
- 3 Jak se jmenoval učedník, kterému podal Ježíš při poslední večeři skývu chleba?
- 4 Jak se jmenoval učedník, který byl Pavlovým písařem, když psal dopis do Říma?
- 5 Jak se jmenoval učedník, který upozornil Ježíše na chlapce s pěti chleby a dvěma rybami?
- 6 Jak se jmenoval učedník, o němž Ježíš řekl, že je ďábel?
- 7 Jak se jmenoval muž, kterému Lukáš adresoval své evangelium a knihu Skutků?
- 8 Jak se jmenoval muž, který o sobě napsal, že byl vysvobozen ze lví tlamy?
- 9 Jak se jmenoval učedník, který jediný podává zprávu o Ježíšově pohledu na zapírajícího Petra?
- 10 Jak se jmenoval uzdravený slepec u Jericha?
- 11 Jak se jmenoval muž, v jehož domě Marie pomazala Ježíšovi nohy?
- 12 Jak se jmenoval muž, který byl propuštěn místo Ježíše na svobodu?
- 13 Jak se jmenoval zlatník, který ve strachu o zisk zorganizoval v Efezu demonstraci proti Pavlovi?
- 14 Jak se jmenoval prorok, který předpověděl Pavlovo zatčení?
- 15 Jak se jmenoval osm let ochrnutý muž v Lyddě, kterého Petr uzdravil?
- 16 Jak se jmenoval prorok, který předpověděl hlad, jenž nastal za císaře Klaudia?
- 17 Jak se jmenoval Pavlův učitel?
- 18 Jak se jmenoval apoštol, který uzdravil chromého žebráka u chrámové brány?
- 19 Jak se jmenoval učedník, který přišel z Damašku, aby Pavla uzdravil ze slepoty?
- 20 Jak se jmenoval představený synagogy v Korintu, který s celým domem přijal evangelium?

1 – ŠIMON KOŽELUH (Sk 9,43), 2 – PETR (Mat 8,14-15), 3 – JIDÁŠ (Jan 13,26), 4 – TERCIUS (Řím 16,22), 5 – ONDŘEJ (Jan 6,8), 6 – JIDÁŠ (Jan 6,70-71), 7 – TEOFIL (Luk 1,1-3), 8 – PAVEL (2 Tim 4,17), 9 – LUKÁŠ (Luk 22,61), 10 – BARTIMAIOS (Mar 10,46), 11 – ŠIMON MALOMOCNÝ (Mat 26,6), 12 – BARABÁŠ (Mat 27,26), 13 – DEMETRIOS (Sk 19,24), 14 – AGABUS (Sk 21,10-11), 15 – ENEÁŠ (Sk 9,32-33), 16 – AGABUS (Sk 11,28), 17 – GAMALIEL (Sk 22,3), 18 – PETR (Sk 3,6), 19 – ANANIÁŠ (Sk 9,10-15), 20 – KRISPUS (Sk 18,8)

HŘIVNA

prosinec 2013

www.farnost.semily.net

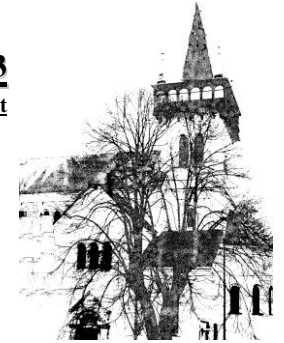
2013 / 25

administrátor farnosti R. D. Jaroslav Gajdošík – tel. 739 909 500

Mše sv. se konají ve farním kostele v Semilech (KO), v kapli na faře v Semilech (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD) nebo v Chuchelně (CH).

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 9.12.2013 do 22.12.2013

den	místo	čas	úmysl
09.12.	pondělí KA	18:00	na úmysl
10.12.	úterý KA	16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KA	18:00	za živé a † z rodiny Devátých a za duše v očistci
11.12.	středa KA	8:00	za † Josefa Sotonu, manželku a děti
12.12.	čtvrtek KA	8:00	za † Josefa a Zdeňku Klodnerovy
13.12.	pátek	Památka sv. Lucie	
	KA	18:00	za † Pavla Hucana
14.12.	sobota	Památka sv. Jana od Kříže	
	KO	7:00	<i>RORÁTY</i>
			za † rodiče a rodinu Fořtových a Doležalových
	KA	18:00	za † a nenarozené děti v rodinách
15.12.	neděle	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	
	KO	8:30	za Václava Boudu, manželku a rodiče z obou stran
	CH	15:00	na úmysl
16.12.	pondělí	-----	
17.12.	úterý KA	18:00	za živé a † z rodů a duše v očistci
18.12.	středa KA	8:00	za † P. Karla Vránu
19.12.	čtvrtek KA	8:00	za † Jaroslava Nižníka
20.12.	pátek KA	18:00	za † a nenarozené děti v rodinách
21.12.	sobota KO	7:00	<i>RORÁTY</i>
			na úmysl
	DD	13:30	za farníky
	KA	18:00	na poděkování rodiny Balušíkových
22.12.	neděle	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	
	KO	8:30	za † Jiřího Jandu
sobota	14.12.	od 9:00	předvánoční úklid kostela
svátost smíření:			
čtvrtek	19.12.	9:00 - 12:00	14:00 - 18:00 na faře
pátek	20.12.	9:00 - 12:00	14:00 - 18:00 na faře
neděle	22.12.	po mši sv.	na faře "tisková konference" s Lukášem Noskem

SVATÝ JAN OD KŘÍŽE (14.12.)

(* 24. červen 1542 Fontiveros – † 14. prosinec 1591 Ubeda)

Byl španělský římskokatolický kněz, mnich řádu karmelitánů. V jednadvaceti letech vstoupil do karmelitánského řádu, kde přijal jméno Jan od sv. Matouše.

Později se připojil k reformě karmelitánského řádu, kterou započala v její ženské větvi sv. Terezie od Ježíše (z Ávily), a byl vůbec prvním, kdo oblékl hábit reformovaného řádu, tzv. bosých karmelitánů a začal žít podle původní karmelitánské řehole v konventu v Duruelu. Tehdy začíná důsledně používat jméno Jan od Kříže.

Postupně vzrůstalo napětí mezi „bosými“ a „obutými“ karmelitány, při němž došlo k násilí ze strany „obutých“ na hlavních představitelích reformy. Jan od Kříže byl po devět měsíců (prosinec 1578 až srpen 1579) držen ve vězení toledského konventu, kde také vznikly jeho nejznámější duchovní básně. Po útěku z vězení působil na žádost Terezie z Ávily jako zpovědník karmelitánských mnišek a postupně jako převor několika domů, posléze jako představený reformovaných konventů v Andalusii.

Již za jeho života se podařilo prosadit oddělení bosých karmelitánů od tzv. „obutých“, tedy těch, kdo se k reformě řádu nepřipojili. Nejprve byla vytvořena samostatná provincie bosých bratří v Kastilii, nakonec byl řád osamostatněn a roku 1593 získal svého vlastního generálního představeného.

Za svatého byl prohlášen 27. prosince 1726, učitelem církve v roce 1926.

Atributy: oděv karmelitánů, kniha (často s nápisem „*Pati et contemni*“ - trpět a být v opovržení), pero, kříž

SDÍLENÍ VÁNOČNÍ RADOSTI S DRUHÝMI

Kouzlo Vánoc nespočívá ani tak v rozzářených výlohách a předvánoční nákupní horečce, ale v tom, že se sejde celá rodina. Musí se rozložit jídelní stůl, aby se za něj vešli i prarodiče a děti, a někdy také blízcí přátelé nebo osamělý soused. Kouzlo Vánoc, to je i radost z hraček, které děti našly pod stromečkem, radost z dárku od manžela, který dokázal vytušit, co jsem si potichu tolik přála. Je to radost z toho, že mohu druhému něco dát, že ho mohu něčím potěšit. A především: obrovská radost z toho, že se rodina může navzdory všem rozmiškám (a že jich bylo za celý rok nepočítaně!) nebo i vážnějším rozporům společně pomodlit.

Svátky však mohou člověku přinést i zklamání z nenaplněných očekávání. Nemluvit o ranní kocovině, žlučnickových záchvatech či výdajích, které nutně poznamenají lednový rozpočet, mám na mysli prázdná místa u štedrovecerního stolu, jež člověka tolik bolí: tady měl sedět „marnotratný syn“, který dnes prostě „musel“ za kamarády, tady děti, které tento rok slaví Vánoce u druhých tchánů. A co teprve prázdná místa po našich blízkých, kteří nás v tomto roce navždy opustili! Čím je člověk starší, tím víc bolestně prázdných míst kolem sebe má. Mnozí křesťanští rodiče budou cítit i zklamání z toho, že jejich drazí s nimi sice zasednou u svátečního stolu, ale na půlnoční mši je už nedoprovodí. V mnoha lidech vzbuzuje toto období všeobecného veselí spíše obavy, protože o to více pociťují svůj vlastní smutek.

Je možné smutek a zklamání, které nás mohou o svátcích čekat, přece jen poněkud zmírnit? Vánoční svátky nám především připomínají, že dávat je mnohem radostnější

než brát. Poskytují nám příležitost vyjít ze sebe a soustředit se na druhé, vybízejí nás k soucitu s těmi, kdo tělesně nebo duševně trpí: ať už jsou to opuštěné manželky, vdovci, pacienti v nemocnicích, řidiči kamionů, vojáci v zahraničních misích... anebo všichni ti, kdo tráví Vánoce v uprchlických táborech nebo přímo v zemi, kde zuří válka. Jak se za takových okolností radovat?

Velký obdiv si zaslouží ti, kdo všemu navzdory dokážou na svá trápení, smutek a těžkosti zapomenout a sdílet radost s druhými. Svatý Pavel říká: „Plačte s plačícími,“ a hned dodává: „Radujte se s radujícími se.“ Nejlíp je těm, kdo mají vnímavé a soucitné srdce, a závist, vlastnost tak lidskou a pochopitelnou, dokážou odsunout stranou. Takoví lidé, kteří zapomenou sami na sebe, se pak mohou otevřít radosti, již prožívají ti druzí.

Mír do srdce může přinést pomyslení na radost dětí okouzlených vánočním stromkem a dárky, na shledání všech generací jedné rodiny. Ve svých myšlenkách se můžeme připojit k radosti rodin, které se o svátcích usmířily, k radosti kněží, kteří jednou do roka uvidí úplně zaplněný kostel, k radosti členů kontemplativních řádů, kteří ve svých klášterech prožívají vánoční noc v chválách a poklidném usebrání.

Sdílet radost s druhými a zapomínat na své trápení: není to jeden z nejkrásnějších projevů křesťanské lásky? Napodobujeme tak nebeského Otce, který se o svaté noci radoval nad svým synem, děťátkem ležícím na seně, jemuž lidé jako přístřeší nabídli jen ubohou chatrč. A jestliže zapomenout na vlastní bolest nám připadá jako nedosažitelné hrdinství, jestliže se opravdu radovat nedokážeme, můžeme si alespoň říci, že pravděpodobně prožíváme opravdové Vánoce – podobné těm úplně prvním, kdy Panna Maria a svatý Josef v podmínkách, které si jen těžko dokážeme představit, poprvé spatřili Vládce pokoje.

(podle knihy Denise Soneta: Já tě snad přetrhnu!)

CO TO JSOU VÁNOCE?

Co to jsou vánoce? Je to něco běžného nebo zázrak? Vždyť celé vagóny gratulací se rozletí po všech zemích a nesou přání radosti a štěstí. Co se to děje; proč se lidé obdarovávají a radostně a s odpuštěním si tisknou dlaně? Proč lidé v noci opouštějí své teplem prozářené domovy a přicházejí do studených chrámů, kde společně zpívají: radujme se, veselme se. PROČ?

Jsou vánoce - dnes přišla na svět Lásky – PROTO. Bůh nám z lásky daroval svého Syna, a chce, abychom jeho lásku napodobovali.

On přišel v dítěti, aby s námi mohl mluvit lidským hlasem. Přišel k nám jako člověk, aby nás mohl mít rád lidským srdcem. Srdcem, které dovede spolucítit a spolutrpět; srdcem, které dovede chápat a odpouštět, které se dovede radovat i plakat.

Přišel k nám, aby nám nabídl své přátelství. A jaká může být odpověď od nás na narození Krista? Třeba naplnění toho, za co společně všichni prosíme v modlitbě o slavnosti Narození Páně: „Kéž naše víra, která svítí v našich srdcích, září i z našich skutků.“

Aby i našim přičiněním byly kolem nás skutečně vánoce – svátky radosti a lásky; svátky důvěry a naděje; svátky velké útěchy. Bůh přišel a je tu s námi. A už nikdy nebudeme sami, jsme-li ochotni vydat se do Betléma za světlem hvězdy, která nás vede k Němu. Kéž se i o těchto vánocích všichni společně více přiblížíme k Pravdě, k Láске, k Narozenému Kristu.

(Mgr. Radek Jurnečka)

podoba ústavy, která bude předložena lidu v referendu snad v průběhu ledna. V tomto znění je patrné posílení pravomoci armády a vyložený zákaz náboženských politických stran. Je odmítnut minulý trend přílišné islamizace země, jak o to usilovalo Muslimské bratrstvo. Křesťanům je přiznáno více prostoru než v ústavě předložené minulým režimem. Protesty islamistů však stále pokračují, zvláště je to patrné na Univerzitě Al-Azhar, kde musela zasahovat i armáda. Situace je však obecně mnohem klidnější. Byl také zrušen výjimečný stav a také již neplatí zákaz nočního vycházení. V čele země je stále prozatímní vláda, dosazená armádou. Ovšem obecně na vzestupu jsou pouliční zlodějiny všeho druhu a slovní i fyzické útoky na ženy.

Bože v Trojici jediný, povolal jsi do své náruče velikého muže Afriky Nelsona Mandelu, který veden Tvým Duchem pomohl změnit svět k lepšímu. Tobě za jeho život patří neskonalá chvála a díky! Připočti prosím jeho pozemské utrpení k míře utrpení Kristovu. A povolej prosím do všech zapadlých, i do všech zářných míst Afriky, arabského světa a evropského kontinentu své misionáře, kterým bude hořet srdce Duchem! Z celého srdce tě prosím o mír a pokoj v Sýrii, Středoafričké reublice a na Ukrajině! Amen!

Váš i Kristův, poutník Lukáš

Fotografie z května r. 2013: vlevo v červeném Brighton, vpravo Alex Laen Fausti OFM Cap., indonézský kapucín a můj bývalý spolužák. Dnes Alex studuje již v Římě na Papežském arabistickém institutu, když v Dar Comboni pobyl pouze rok.

Od Nilu na Vrabčák

Díl šestý: Brighton šammásem (aneb první člen komunity Dar Comboni)

Draží přátelé ze všech luhů a hájů semilských, ze všech poustevněrnůvských, i ze všech dalších zákoutí nejkrásnější to země světa! Tímto Vás z celého svého nehodného srdce zdravím a chci Vám nabídnout další díl svých dopisů.

Již v těch několika předešlých jsem Vám ledacos pověděl o členech naší komunity comboniánů, se kterými v Káhiře bydlím. Několik z nich jsem Vám již krátce popsal a párkrát jsem pověděl i nějaký ten příběh. Hovořil jsem již o otci představeném Richardovi z Ugandy, také o nestorovi komunity 85letém fratellovi Aldovi, také o otci Simonovi z Keni či o otci Luigmu z Itálie. Tento díl bych chtěl věnovat nejmladšímu členu naší komunity, 29letému Brightonovi, který pochází ze Zambie. Jistě si pamatujete, že letos 10. října na svátek sv. Daniele Comboni v kostele Cordi Jesu poblíž slavného káhirskeho náměstí Tahrír, právě on složil slavnostní věčné sliby, když arabsky při mši svaté pronesl slavnostní formuli, vyjadřující postoj jeho srdce, aby tím veřejně formuloval, že chce žít v chudobě, čistotě a poslušnosti a to z lásky ke Kristu po vzoru sv. Daniele Comboniho. Brightonovi životní kroky se však těmito věčnými sliby nezastavily. Předchodzí neděli, přesněji dne 24. listopadu 2013, byl totiž v kostele sv. Josefa v Zamálku apoštolským vikářem z Alexandrije biskupem Adelem Zakym OFM vysvěcen na jáhna (diákona, arabsky „na šammáse – شماس“).

Takováto velká slavnost se - dle informací našeho historika fraterna Alda - konala v kostele sv. Josefa vůbec poprvé, snad prý dosud žádné jáhenské ani kněžské svěcení zde neproběhlo. Slavnosti odpovídalo i zastoupení věřících ze všech možných národů – Angličané, Američané, Italové, Francouzi, Španělé, Filipínci, Poláci, Kanadáné, Brazilci, Zambijci, Ugandáné, Keňané, Chorvaté, Eritrejci, Súdánci, Etiopané, Indové, Indonésané, Nigérijci, Čadové, Mozambičané a pochopitelně i Egyptané. Ale nejen to, tato slavnostní mše svatá přišla zrovna na neděli Krista Krále. Důvodů k obrovské slávě a radosti bylo tedy mnohem více, i když jistě vrcholem bylo samo jáhenské svěcení.

Jen krátce Vám nyní chci zprostředkovat své dojmy z této mše svaté. Slavnostní vstupní průvod svým hrdelním „křičákem“ a s rytmičtým bubnováním zařídila skvělá komunita Eritrejců (snad Vám je někdy v budoucnu blíže představím, v rámci farní pastorační praxe se účastním jejich nedělních mší svatých a je to nesmírně podnětná zkušenost), farní pěvecký sbor se pod vedením otců Luigiho a Kazimíra připravoval celý měsíc. Kromě úvodních zpěvů, Gloria a Sanctus (které zpívali Eritrejci) nacvičili celý hudební repertoár, dokonce připravili i jednu píseň v rodném Brightonově jazyce *chichewa*. Celá mše svatá pak probíhala v arabském jazyce, kromě jednotlivých čtení, žalmu a evangelia, které byly přečteny a zazpívány v angličtině. Homilii měl otec biskup

Adel v arabštině a závěrem krátce v italštině. Jistě tento biskup stojí za bližší seznámení: jmenuje se Adel Zaky a pochází z Luxoru v horním Egyptě (asi 700 km jižně od Káhiry), kde se narodil v roce 1947. Je tedy rodilým Egyptanem a katolíkem. Vstoupil k františkánům, věčné sliby složil ve svých pětadvaceti letech, ve stejný rok se stal také knězem (františkáni jsou v Egyptě velice aktivní i velice úspěšní; Bohem pozeňnané je jejich zdejší působení, když například mají veliký počet řeholních povolání rodilých Egyptanů; no, jak by také ne, když zde snad pobýval i sám sv. František z Assisi). Biskupem se Adel Zaky stal ve svých 62 letech, když byl jmenován apoštolským vikářem slavné Alexandrie.

Vraťme se však ještě jednou poznámkou ke slavné mši svaté. Konala se totiž v neděli večer v šest, kdy je pravidelně nedělní mše v angličtině. Většina ze zastoupených věřících byli anglicky mluvící farníci. Již jsem Vám před rokem psal, že farnost sv. Josefa je specifická, protože její farníci jsou převážně složení z cizinců, kteří v Káhiře pracují. Valná většina z nich pochází ze Západu. Nejčastěji zde nalézáme pracovníky z ambasád a z oblasti mezinárodního obchodu. Mnozí z nich v Káhiře pracují již mnoho let. Pro mnohé z nich to není první zastávka v arabsky mluvícím světě, dříve pracovali v Libanonu, v Sýrii, v Maroku, v Súdánu. Velikým překvapením pro mne byly jejich reakce na to, že mše svatá probíhala arabsky. Většina z nich se po sobě nechápavě celou mši dívala, jako by snad i byli dotčeni z toho, že je užit arabský jazyk. Bylo mi to trochu líto, ne snad kvůli tomu, že by se arabsky nenaučili - což se není co divit, většina z nich v práci běžně užívají jen angličtinu, případně francouzštinu; ale vadilo mi, že tak ostentativně ukazují, jak jsou nervózní, že tomu nerozumí; jak jsou dotčeni, že jimi biskup snad i pohrdá; jak chtějí okatě ukázat, že je třeba to překládat. Co mne však asi nejvíce zarazilo bylo, že neuměli arabsky říci ani *Otče náš*. Což mi připadá jako hluboká neúcta k jazyku země, kde žijí. Ale možná je to jen můj názor. Na druhou stranu mne sami comboniáni říkali, že volba jazyka nebyla zvolena zrovna šťastně a to právě z pastoračního úhlu pohledu.

Pojďme nyní již k představení samotného Brightona. Plným, i když z daleka ne celým jménem *Brighton Andrew Zimba Multiply* MCCJ. Pochází ze Zambie z městečka se 4tisíci obyvateli asi 800km vzdáleného od hlavního města Lusaky. Má několik sourozenců, ale sám je prvorozený. Zdejší farnost vede jeden z otců misionářů comboniánů. Brighton byl pokřtěn hned po narození a od mládí se tedy s comboniánským způsobem života i s jejich spiritualitou setkával od samého mládí. Nebylo tedy divu, když se rozhodl vstoupit do tohoto pozeňnaného společenství misionářů, aby tak následoval kroky sv. Daniele. Po postulátu vstoupil do noviciátu v zambijském hlavním městě Lusace. Poté mu začalo studijní období tzv. scholastikátu, tedy studijní část jeho misionářské přípravy. Nejprve v Lusace studoval dva roky filosofii na místní univerzitě a po

té byl odeslán do comboniánské studijní komunity do Neapole v Itálii, aby zde pokračoval ve studiu teologie. Zde ve specifickém prostředí jižní Itálie prožil další tři roky. No a pak po prázdninách odejel do Káhiry, na ostrov Zamálek a jeden večer se ve společenské místnosti díval na fotbal v televizi, když se najednou otevřely dveře a přišel otec Richard s podivným koktajícím Evropanem, jehož jméno znělo dost evangelijně..

S Brightonem se známe více než rok a nedám na něj dopustit. Je to člověk s pravdivou skromností a pokorou. Přátelský, inteligentní, vtipný, miluje fotbal a africkou hudbu. Duší se stal Napolitánem a na ty roky poblíže Pompejí vzpomíná často a rád. Plynně hovoří anglicky, italsky a *chichewou* (nutno dodat, že v Zambii, která je asi 10x větší než ČR a má asi 14 mil. obyvatel, existuje přes sedmdesát jazyků; oficiálním jazykem je pak angličtina). Brighton se dnes učí arabsky v Dar Comboni a jeho znalost arabštiny se čím dál více prohlubuje a rozšiřuje. Domnívám se, že z celého našeho druhého ročníku nejlépe arabsky čte, když vyslovuje zcela jasně a zřetelně všechny hlásky, souhlásky i samohlásky. V arabštině je mnoho specifických souhlásek, na které se lidská mluvidla musí přizpůsobit a v jejich užívání vytrénovat. V samohláskách je zase velmi důležité zachovávat jejich délku či naopak krátkost. Brighton vše zvládá bravurně a i v tom je pro mne velikým vzorem. Nyní, když je již jáhnem, tak ho velmi často slyším číst arabsky evangelium a je to krása, čte pomalu, jistě, jasně. Vedle toho je Brighton skvělý muzikant a zpěvák. Když vede modlitbu breviáře on, většinu žalmů zpíváme v mnoha krásných a různých melodiích, je radost se i tímto způsobem přibližovat Bohu. Je také nepostradatelným členem místního farního pěveckého sboru u sv. Josefa. Ovšem má pochopitelně také skvělý smysl pro humor, jak je v naší komunitě poměrně zvykem. Také rád hraje fotbal a nepohrdne ani volejbalem.

Ještě pár slovy k jeho rodině. Na jeho slávu do Káhiry totiž také přijeli i jeho rodiče, poznal jsem tak jeho maminku a tatínka. Oba byli skvělí, zvláště jejich kuchyně byla úžasná, když nám po celý týden vařili večeri pozambijsku - hodně ryb a tradiční ztuhlou kaši zvanou polentu. Je pravda, že mé ústrojí prošlo dosti zatěžkávací zkouškou... když ono to všechno bylo tak chutné, že jsem si prostě nemohl pomoci...

Jistě, jako v každé komunitě i mezi námi to občas zavříská jistým druhem ponorkové nemoci, ale to k životu v komunitě zkrátka patří. Nikdo není dokonalý, a když to na člověka přijde, musí být trpělivý, za ty druhé se modlit a vydržet. Tlaky a pokušení Zlého jsou často velmi silné, ale právě v těchto chvílích je modlitba nejvíce životodárná, protože v ní nejplněji *důvěřujeme* Bohu Otcí, čímž se nejkonkrétněji *zpodobujeme* s Kristem a tím nejjasněji jsme *proDchnuti* přítomností Ducha svatého, který nám vnuká slova i hnutí srdce...

+

Nyní ještě pár slovy k situaci v Egyptě: před pár dny byla schválena nová